

КЪ ГЛАДСОМЪ ПОСЛАНИЕ

ГЛ. ІІ.

кѡмъ оўгождати; аще бо быхъ єщє человѣкѡмъ оўгождалъ, Хрѣбъ рѣбъ не быхъ оўбѣ вѣлъ.

ІІ. Сказю же вѣмъ, братиѣ, благовѣстованіе Елговѣшено-
ное ѿ менѣ, іако и есть по чловѣку:

ІІІ. Ни бо Ѿзъ ѿ чловѣка прїаъхъ є, ниже наѹчихса, но
іавленіемъ Іису Хрѣбъвимъ.

ІV. Слышасте бо моѧ житїе и ногда въ жидовствѣ, іако по
премионгъ гонихъ црковь Ег҃ию, и разрѹшахъ ѹ:

ІІІ. И преспѣвахъ въ жидовствѣ паче многихъ свѣрстниковъ
моихъ въ рода моемъ, излиха ревнитель сый отеческихъ
моихъ преданій.

ІІІІ. Егда же благоволи Ег҃ъ избранный мѧ ѿ чреѣвъ матерѣ
моѧ, и призвавши благодатию свою,

ІVІ. И вити Г҃на своею во мнѣ, да благовѣствію єго во
изыцехъ: икое не приложихса плоти и крови,

ІVІІ. Ни взыдохъ во Ерлімъ къ первѣшымъ менѣ
Апостолъ, но идохъ во Аравію, и паки возвратихса въ Дамаскъ.

ІVІІІ. Потомъ же по трїехъ лѣтіехъ взыдохъ во Ерлімъ
согладати Петръ, и преебыхъ оў негѡ дній патицадесать.

ІVІІІІ. И ногда же ѿ Апостола не видѣхъ, токмо іаковъ брата
Гана.

ІVІІІІІ. И таже пишъ вѣмъ, се предъ Егомъ, іако не лгъ.

ІVІІІІІ. Потомъ же прїидохъ въ страны Сурскія и Кілкійскія:

ІVІІІІІ. Ехъ же не знамъ лицемъ црквамъ Іудейскимъ, таже
ио Хрѣбѣ:

ІVІІІІІІ. Точио же слышаше вѣхъ, іако гонай наскъ и ногда,
нынѣ благовѣствуетъ вѣргъ, юже и ногда разрѹшаше:

ІVІІІІІІІ. И славлахъ ѿ мнѣ Ега.

ГЛАВѢ ІІ.

І. Потомъ же по четыренадесати лѣтіехъ паки взыдохъ
во Ерлімъ съ Барнабою, поемъ съ собою и Тита.